

kution skal foretages, at anlægge sædvanligt Søgmaal, under hvilket den paagældende Voldgiftskendelse dog i Almindelighed uden nærmere Prøvelse vil blive lagt til Grund for Sagens Paadømmelse.

Da allerede en stor Række Lande har givet de i denne Protokol indeholdte Grundsatninger deres Tilslutning — i den Henseende skal jeg tillade mig desuden at henvise til Slutningspassus'en i Bemærkningerne, af hvilken det fremgaar, at de for Protokollens Ikrafttræden nødvendige to Ratifikationer allerede har fundet Sted, og at desuden blandt andre Belgien har ratificeret Protokollen —, og da Protokollen maa hilses som et første Forsøg paa at bringe et vanskeligt og vigtigt internationalt handelsretligt Problem nærmere til sin Løsning, har Regeringen ligeledes anset det for rigtigt at tiltræde samme, og jeg har derfor den Ære at anbefale Forslaget til det høje Tings Velvillie.

Birch: Som det fremgaar af de Bemærkninger, der ledsager det foreliggende Forslag, er det Grundlag, hvorpaa Forslaget bygger, Ønsket om at imødekomme det i Forretningsverdenen almindeligt udtrykte Ønske om, at der sikres Voldgiftsoverenskomster virkelig Anerkendelse og Beskyttelse. Det fremgaar ikke af Bemærkningerne, om saadanne Ønsker ogsaa er fremsat her i Landet, og det vilde interessere mig, om den højtærede Minister vilde udtale sig om dette Spørgsmaal. Mit Spørgsmaal bunder dog ingenlunde i den Opfattelse, at det skulde være utilraadeligt at tiltræde det foreliggende Forslag, tværtimod.

Blandt de ubehagelige Forhold, de Farer, som en næringsdrivende, der vil drive Handel eller Omsætning med Udlandet, er udsat for, er dette at staa overfor en uvederhæftig Person, som tvinger en til Proces i Udlandet, et af de allerubehageligste. De næringsdrivende nærer en Skræk herfor, og de ønsker derfor i høj Grad Adgang til en Voldgift, ved hvilken der kan opnaas, for det første, at en Sag, som kræver speciel Fagkyndighed, helt eller delvis afgøres af sagkyndige Personer, for det andet, at der faas en hurtig og mindre bekostelig Afgørelse, og for det tredie, at man opnaar at kunne slaa det Vaaben, en Kontrapart har deri, at han kan true en med en lang og vanskelig Proces i Udlandet, af Hænderne paa ham. Dette Ønske næres i vidt Omfang indenfor de næringsdrivendes Kredse, hvor Talen er om Handel og Omsætning med Udlandet, og det har givet sig Udslag i, at man allerede nu i høj Grad, som omtalt

af den højtærede Minister, indfører Arbitrageklausuler, Voldgiftsklausuler i de Sluttedler, de Kontrakter, der afsluttes. Det er i den Grad almindeligt, at man hyppig ser, at de paagældende faglige Organisationer har taget Spørgsmaalet op og i Forbindelse med sagkyndige har udarbejdet Klausuler, som er egnede for de særlige Forhold og er rede til direkte at indføres i de Sluttedler, som maatte blive udfærdiget.

Ud fra denne Betragtning af Sagen hilser jeg det med Glæde, at der nu gøres Anstrengelser for at hidføre en Overenskomst, der kan underbygge saadanne Voldgiftsbestemmelser i den internationale Omsætning og sikre Voldgiftsdommenes Gennemførelse. Det forekommer mig, at det Forslag, der ligger paa Tingets Bord, i ret væsentlig Grad imødekommer det Ønske, jeg her har udtalt. Som den højtærede Minister allerede har nævnt, kan det, der foreligger i Udkastet til Overenskomst, kortelig udtrykkes saaledes, at man i Artikel 1 foreskriver, at de kontraherende Lande anerkender Kontraktens Voldgiftsaftaler som gyldige mellem de to Landes Undersaatter. Ved Artikel 2 forpligter Staterne sig til at lette ethvert Skridt under Proceduren. Ved Artikel 3 — og jeg anser denne for den vigtigste — forpligter Staterne sig til ved Landets Myndigheder at sikre Gennemførelsen af de heromhandlede Voldgiftskendelser. Endelig bestemmes det i Artikel 4, at naar en Retstvist angaaende en Kontrakt indgaaet mellem de her omhandlede Personer, i hvilken der indeholdes en Voldgiftsaftale, indbringes for en af de kontraherende Staters Domstole, skal denne paa en af Parternes Begæring henvise dem til Voldgiftsdommernes Afgørelse. Dette staar for mig som de egentlige Realiteter i Forslaget, og det forekommer mig, at det er særdeles nyttige Realiteter. Det vilde ogsaa her interessere mig at høre af den højtærede Minister, om de hjemlige Organisationer indenfor Næringslivet har været spurgt om, i hvilken Grad de er tilfredsstillt ved det, der her er foreslaaet.

I Forslaget findes der selvfølgelig visse Forbehold. Der er en hel Række Forbehold, af hvilke nogle udtrykkes i selve Protokollen, medens andre udtrykkes af de Stater, som har underskrevet Protokollen med Forbehold. For mig staar det dog, som om disse Forbehold ikke paa nogen Maade er af en saadan Betydning, at de gør det utilraadeligt at give Tilslutning til Overenskomstforslaget. Ogsaa Danmark har, som allerede refereret af den højtærede Minister, taget et Forbehold, et Forbehold, der, saa vidt jeg kan